

Зубенко О. В.

викладач кафедри іноземних мов

Вінницький національний технічний університет

м. Вінниця, Україна

ЗНАЧЕННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Проблема якості освіти завжди була і залишається актуальною як для науковців-теоретиків, так і для педагогів-практиків. На сьогодні, під впливом нових вимог суспільства до підготовки фахівців та загальної тенденції реформування української освіти на усіх її ланках робиться спроба визначити найраціональніші шляхи навчання та вдосконалити систему способів і принципів, що застосовуються, максимально наблизити навчальний процес до реальних вимог. Все це обумовлює необхідність впровадження сучасних освітніх технологій або вдосконалення і модернізацію вже існуючих.

Сучасні технології освіти досліджуються багатьма педагогами: їхня сутність відображена у роботах А. Беляєвої, В. Беспалька, І. Дичківської, І. Нікішиної, Г. Селевка та ін.; проблемами впровадження освітніх інновацій займаються І. Бех, С. Гончаренко, І. Єрмаков, В. Ільченко, Н. Пастернак, В. Паламарчук, В. Сластьонін; дослідження інноваційних педагогічних технологій здійснюють М. Кларін, В. Лозова, О. Пехота, С. Подмазін, І. Прокопенко, Г. Селевко та ін.; здійснюється аналіз на основі діяльнісного підходу в працях І. Зязюн та ін.; обґрунтування застосування освітніх технологій професійного навчання - у працях А. Беляєва, Р. Гуревича, О. Домінського, Н. Ничкало, Д. Чернілевського та ін.

Але, незважаючи на різноманітність визначень поняття «технологія», «педагогічна технологія» чи «освітня технологія», доречно говорити про єдину спрямованість, а саме: досягнення оптимальних результатів у навчанні та підвищення його ефективності.

Все більше зростає роль активності особистості в процесі навчання як одного з ключових чинників його успішності. Як відомо, метою процесу навчання є перехід студента з пасивного об'єкту і простого накопичувача знань у суб'єкт пізнавальної діяльності.

Свою ефективність у навчальному процесі вищого навчального закладу (ВНЗ) підтверджують діяльнісні методики, а також технології, спрямовані на візуалізацію інформації, методика укрупнення дидактичних одиниць, ігрові методики.

Педагоги і методисти вже розробили та впровадили в освітній процес багато цікавих форм роботи, що дозволяють по-новому організувати навчальну діяльність майбутніх фахівців. Це узагальнюючі лекції, різні тренінги, вступні і моделюючі заняття, заняття з діагностики, заняття з розв'язування практичних задач, виконання малюнків, графічних зображень, підготовка проектів, відеозаняття, різноманітні форми контролю за виконанням програми дисципліни (звіт, захист рефератів, курсових робіт, рейтингова оцінка успішності навчання, дидактичні ігри, дебати та ін.). Мета розробки і використання в освітньому процесі нетрадиційних форм є не в досягненні новизни чи оригінальності, а у підвищенні якості підготовки фахівця, оскільки їхній зміст полягає в:

- підвищенні пізнавальної активності студентів, розвитку пізнавальних умінь, інтересу до навчальних занять;
- розвитку ініціативи, творчого потенціалу особистості;
- створенні установки на творчий підхід до професійної діяльності, на постійний пошук, самовдосконалення;
- попередженні стомлення, створенні комфортного середовища для навчання та підвищенні мотивації;
- створенні умов для формування професійно-значущих якостей;
- формуванні оперативних професійних умінь [1].

В сучасних педагогічних технологіях інноваційні процеси носять дискретний, циклічний характер та залежать від дії низки чинників, серед яких варто зазначити наступні:

- готовність студентів до сприяння сучасних освітніх технологій та позитивна мотивація навчальної діяльності в цій ситуації;
- готовність викладачів і студентів до творчої діяльності;
- оптимальний психологічний клімат освітнього процесу та майстерність педагогів;
- врахування аспектів управління вищим навчальним закладом [2].

Невід'ємною складовою професійної підготовки спеціалістів різного профілю є вивчення іноземної мови, проте, цей важливий крок потребує значних зусиль, але, водночас, це запорука майбутньої вдалої кар'єри. Процес навчання іншомовного спілкування являє собою модель процесу реального спілкування за основними параметрами: вмотивованість, цілеспрямованість, інформативність, новизна, ситуативність, функціональність, характер взаємодії і система мовних засобів. Завдяки цьому створюються умови навчання, адекватні реальним, що забезпечує успішне оволодіння вміннями та їх використання в умовах реального спілкування.

На даному етапі розвитку методики навчання іноземної мови найбільше застосування знайшли комунікативно-орієнтовані концепції. Серед них найбільшою популярністю користуються: комунікативна, проектна, інтенсивна, діяльнісна методики.

Сучасні інформаційні технології також вимагають впровадження нових підходів до вивчення іноземної мови. Основним засобом впровадження є інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ), що дають можливість поєднувати навчальні матеріали нового покоління із традиційними.

Використання ІКТ дає можливість вирішувати такі актуальні питання:

- використовувати здобутки новітніх інформаційних технологій в навчальному процесі;

- підвищувати пізнавальну активність за допомогою використання відео- та аудіофайлів;

- удосконалювати навички самостійної роботи студентів в інформаційних базах даних, мережі Інтернет, працювати з електронною поштою та документами;

- зробити процес навчання цікавішим і змістовнішим, урізноманітнити його;

- забезпечувати і поєднувати різні підходи у навчанні, а саме: особистісно орієнтований, диференційований, інтерактивний через постійне спілкування з ПК, постановку запитань, які цікавлять студента та отримання відповідей на них;

- здійснювати поетапний та підсумковий контроль через тестування і запитання для самоконтролю;

- полегшити процес перевірки засвоєння матеріалу.

Звичайно, використання мультимедійних матеріалів та комп'ютерних мереж значно скорочує час навчання і, водночас, підвищує рівень запам'ятовування на 30-40%. На даному етапі в Україні значно підвищилася популярність використання автоматизованих навчальних курсів вивчення іноземних мов, але вони найефективніше працюють лише як допоміжний засіб у викладанні мови. Доречно застосування таких курсів на етапі ознайомлення студентів із новим мовним матеріалом, новими моделями мови, на етапі тренування. Таким чином студенти мають змогу самостійно тренувати правопис, вивчати та закріплювати лексичний матеріал, працювати над розумінням аудіо матеріалів, розвивати техніку читання, тренувати вимову, вивчати граматику. Проте, саме викладач повинен скеровувати процес засвоєння матеріалу та надавати потрібну допомогу у ефективному засвоєнні та розумінні програми навчання.

Отже, застосування ІКТ у вивченні іноземних мов, які ґрунтуються на творчому підході, допомагають повністю розкрити потенціал студентів і сприяють розвитку та самовдосконаленню навчально-комунікативного процесу.

Список літератури:

1. Дубасенюк О.А., Антонова О.Є. Методика викладання педагогіки: Навчальний посібник: Вид. 2-ге, доп. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2012. – 375 с.
2. Ковжого С.О., Полежаєв А.М., Тузіков С.А. Сучасні освітні технології та методи їх використання в навчальному процесі [Електронний ресурс] Режим доступу: http://www.rusnauka.com/8_NMIW_2008/Pedagogica/28601.doc.htm
3. Організація навчально-виховного процесу. З досвіду роботи вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації/ ред. Світельська С., Цибенко Н. – Випуск 19. – 2015. – с.18-29.
4. Сучасні освітні технології мовної підготовки майбутніх фахівців сфери обслуговування: методичний посібник/ Вдович С.М., Палка О.В. – К.: Педагогічна думка, 2013. – ISBN 978-966-644-352-9